

Отже, проблема відсутності належної кадрової політики досить актуальна, вирішення якої передбачає розробку нових принципів, методів, технологій та удосконаленого механізму кадрової політики.

Список використаних джерел:

1. Яковенко О. М. Кадровий потенціал: стан та проблеми розвитку / Яковенко О. М. // Вісник УАДУ. – 2008. – № 2. – С. 113–124.
2. Шишкін В. О. Проблема плинності кадрів на підприємстві та шляхи її вирішення / В. О. Шишкін, Н. В. Лозова // Інвестиції: практика та досвід. – 2009. – № 12. – С. 47–48. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2009_12_13
3. Борщ В. І. Формування і реалізація кадрової політики на підприємствах України / В. І. Борщ, В. В. Белякова // Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління. – 2017. – Т. 16, вип. 3. – С. 175–187. – Режим доступу: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/>
4. Дарміць Р. З. Кадрове забезпечення діяльності підприємства в умовах розвитку міжнародної конкурентоспроможності / Р. З. Дарміць, Г. П. Горішна // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2013. – № 778. – С. 26–34. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPM_2013_778_6
5. Основні показники ринку праці [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/rp/ean/ean_u/osp_rik_u.xls
6. Дикань В. В. Формування кадрової політики як запоруки ефективної економічної безпеки підприємства / В. В. Дикань, М. В. Гладух // Соціальна економіка. – 2017. – № 2. – С. 88–92. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/se_2017_2_15

Зайченко Ю. М., студентка

Науковий керівник: Волчек Р. М.,

к.е.н., доцент

Одеський національний економічний
університет, м. Одеса, Україна

ОБЛІК БЕЗНАДІЙНОЇ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ

На цей час ринкові відносини вимагають перегляду системи бухгалтерського обліку, одним із центральних елементів якої є облік взаєморозрахунків суб'єктів господарювання. Вважаємо, що на сьогодні одним з найбільш складних і суперечливих питань українського обліку є облік дебіторської заборгованості, що пов'язано з існуванням проблеми неплатежів. Суб'єкти господарювання на перший план висувують вирішення власних проблем, замість виконання фінансових зобов'язань по платежах перед партнерами. Відсутність майнової відповідальності за невиконання власних договірних зобов'язань дає їм змогу ухилятися від взаєморозрахунків з партнерами. Вирішення вищенаведеної складної проблеми багато в чому залежить від вдосконалення бухгалтерського обліку взаєморозрахунків [1, с.173].

Сьогодні дуже поширеним є явище безнадійної дебіторської заборгованості. Згідно до П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» безнадійною є поточна дебіторська заборгованість, щодо якої існує впевненість про її неповернення боржником або за якою минув строк позовної давності. Таким чином, слід пам'ятати, що лише поточна дебіторська заборгованість може стати безнадійною. Так, впевненість в неповерненні боргу може ґрунтуватися на фактах, які свідчать,

що борг не буде погашено, наприклад, з таких причин, як ліквідація боржника (в тому числі через банкрутство); прощення боргу (ст. 605 Цивільного кодексу); відхилення судом позову про стягнення заборгованості з боржника тощо [2]. Згідно до Цивільного кодексу позовна давність у загальному випадку становить три роки, але може бути встановлена спеціальна позовна давність строком один рік чи для окремих видів вимог і більше трьох років.

Позовна давність відраховується:

- з наступного дня після закінчення терміну виконання зобов'язань – якщо строк виконання зобов'язання визначено договором;
- з восьмого дня після дня пред'явлення вимоги – якщо цей термін не визначено [2].

Особливості обліку безнадійної заборгованості залежать від того чи виявлена вона за результатами інвентаризації чи ні:

1) якщо безнадійну дебіторську заборгованість виявляють за результатами інвентаризації, то в акті інвентаризації зазначають суми безнадійних боргів і заборгованостей, за якими минув термін позовної давності. Згідно до Положення № 879 [3] до акта інвентаризації розрахунків додають довідку про безнадійну заборгованість, в якій зазначають найменування та місцезнаходження дебіторів, суми, причини, дати і підстави виникнення заборгованості. Висновки інвентаризаційної комісії відображаються у протоколі, який затверджує керівник підприємства.

2) якщо заборгованість списують не за результатами інвентаризації, потрібно оформити наказ (розпорядження) керівника підприємства на її списання.

П(С)БО 10 [4] встановлює певну методику дій для правильного списання безнадійної дебіторської заборгованості та відображення цього в системі бухгалтерського обліку. Так, складають такі бухгалтерські проводки:

1. Дт 38 «Резерв сумнівних боргів»

Кт 36 «Розрахунки з покупцями і замовниками» – дебіторська заборгованість виключається зі складу активів підприємства та одночасно зменшується резерв сумнівних боргів;

2. Дт 944 «Сумнівні та безнадійні борги»

Кт 36 «Розрахунки з покупцями і замовниками» – у разі недостатності суми нарахованого резерву сумнівних боргів безнадійна грошова дебіторська заборгованість списується зі складу активів на інші операційні витрати;

3. Дт 944 «Сумнівні та безнадійні борги»

Кт 37 «Розрахунки з різними дебіторами» – поточна дебіторська заборгованість, щодо якої не передбачено створення резерву сумнівних боргів, у разі визнання її безнадійною списується з балансу з відображенням у складі інших операційних витрат.

4. Сума списаної дебіторської заборгованості обліковується за балансом на рахунку 071 «Списана дебіторська заборгованість» не менше трьох років з дати списання.

Згідно з П(С)БО 10 створення резерву сумнівних боргів є обов'язковим.

З метою обліку безнадійної дебіторської заборгованості для цілей оподаткування податком на прибуток ПКУ передбачено окремі статті та підрозділи. Так, ст. 14 ПКУ [5] передбачено перелік критеріїв віднесення дебіторської заборгованості до безнадійної, серед яких основними є заборгованість за зобов'язаннями, за якими минув строк позовної давності; заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами або припинених як юридичної особи у зв'язку з їх ліквідацією; заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією форс-мажорних обставин, підтверджених у законодавчому порядку, тощо.

Таким чином, основними заходами щодо зменшення обсягів безнадійної заборгованості є контроль за співвідношенням дебіторської і кредиторської заборгованості; контроль за станом розрахунків за простроченими заборгованостями; створення резерву сумнівних боргів; виявлення простроченої дебіторської заборгованості покупців понад три місяці тощо.

Список використаних джерел:

1. Москалюк Г. О. Облік дебіторської заборгованості: навчальний посібник // Фінансовий облік-1 / за ред. В. Ф. Максимової. – Одеса: ОНЕУ, 2015. – С. 172-232.
2. Лисиця Т. Безнадійна заборгованість // Вісник. – 2018. – № 9 [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ru/publication/100010780-beznadiyna-zaborgovanist-2>.
3. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: Наказ МФУ № 879 від 02.09.2014.
4. П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість»: Наказ МФУ № 237 від 08.10.99.
5. Податковий кодекс України № 2755-VI від 02.12.2010.

Звіринська І. О., студентка
Медвінська Д. В., студентка
Науковий керівник: Пісоченко Т. С.,
к.е.н., асистент
кафедри обліку і оподаткування
Миколаївського національного аграрного
університету, м. Миколаїв, Україна

ПОРЯДОК ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ РЕІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Реімпорт - це митний режим, відповідно до якого товари, що були вивезені або оформлені для вивезення за межі митної території України, випускаються у вільний обіг на митній території України зі звільненням від сплати митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1].

Відповідно до Митного кодексу України ст.. 78 передбачено, що митний режим реімпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим.

У митний режим реімпорту можуть бути поміщені такі товари: